

РЕШЕНИЕ

№ 7233

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7864** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Р. Д., ЕГН: [ЕГН], срещу решение от 03.05.2022г. постановено по н.а.х.д. 17084/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-022082/02.11.2021г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподател е наложено, административно наказание „глоба“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 12 месеца, на основание чл.175А, ал.1, предл. трето от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), поради извършено административно нарушение, визирано в чл.104Б, т.2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на

обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Наведени са доводи, че са налице достатъчно смекчаващи вината обстоятелства, които сами по себе си, да доведат до характеризиране на извършеното деяние като „маловажен случай“. Посочва, че понякога, предвид мократа настилка, поради остротата на завоя и индивидуалните умения на шофьора, е възможно водачът да извърши рязка маневра, да подаде рязко газ, включително и ако действа при крайна необходимост - а именно когато цели да избегне евентуално транспортно произшествие. Излага съображения, че от събрания по делото доказателствен материал, включително и от свидетелските показания на актосъставителя, е станало ясно че се касае не за „дрифт“, тоест за умишлено, преднамерено извеждане на автомобила от траектория, а за непредпазливо управление на същия. Искане се отмяна на решение на СРС с което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. Претендира сторените по делото разноски за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът, се представлява от адв. Д., който поддържа касационната жалба, моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства. Съдът е приел, че на 07.10.2021г., около 08:58 часа, Н. Р. Д. управлявал лек автомобил „БМВ 328 И“, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. ”8-ми декември” към [улица]. Непосредствено преди кръстовището с [улица] водачът на лекия автомобил рязко презавил, което

довело до загубата на сцепление на гумите. В този момент полицейските служители С. Д. С. и А. М. К. констатирани нарушенията и спрели водача на автомобила за проверка. Поведението на Н. Д. като водач на лекия автомобил било квалифицирано като нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП, поради което свидетелят С. Д. С. съставил акт за установяване на административно нарушение № GA538269/07.10.2021г. Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал наказателно постановление № 21-4332-022082/02.11.2021г., с което за нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на лекия автомобил била наложена глоба в размер на 3 000 лв., на основание чл.175а, ал.1, пр.3 ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че съставеният АУАН, както и НП са издадени от съответните компетентни органи и в рамките на техните правомощия. Обсъдил е подробно и показанията на разпитаните свидетели. Приел е, че не са допуснати съществени нарушения при съставяне на акта и издаване на НП. За да потвърди наказателното постановление районният съд е приел, че жалбоподателят действително е извършил рязка маневра по [улица], с посока на движение от ул. "8-ми декември" към [улица], непосредствено преди кръстовището с [улица]. Изложил е, че наличието на мокра настилка предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не извършване на рязка маневра като преднамерено извеждане на автомобила извън контрол чрез презавиване, което от своя страна е довело до загуба на сцепление на гумите. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови оспореното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Фактическите констатации на въззивния съд са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всеотстранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на

обективната истина.

Неоснователно е наведеното от касатора оплакване, че поведението описано в процесното НП, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл. 104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“ като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В тази връзка, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: извършване на резки маневри, като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довеждане до загуба на сцепление на гумите. Това съзнателно опасно шофиране, посредством занасяне на автомобила в различни посоки, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари.

Съдебният състав не възприема и хипотетичните твърдения, изложени в касационната жалба, за наличие на други фактори, които биха могли да бъдат причина за поведението на превозното средство на пътя. Наличието на специфични атмосферни условия, поради конкретен сезон, предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не с извършване на резки маневри, като преднамерено извеждане на МПС извън контрол чрез презавиване, довеждане до загуба на сцепление на гумите с произтичащата от това загуба на контрол над автомобила. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в автомобила лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

На следващо място, противно на застъпеното в касационната жалба становище, констатираният в случая метод на управление на превозното средство несъмнено представлява „ползване на път, отворен за обществено ползване, за друга цел, несъобразена с предназначението му за превоз на хора и товари“. Освен с

приложените писмени доказателства, изводът за извършено неправомерно управление се потвърждава и от показанията на разпитания служител от ОПП към СДВР, станал очевидец на рисковото управление от страна на касатора в настоящото производство. От изложеното съдът намира, че водачът е осъществил виновно приписаното му нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП. Обществената опасност на така осъщественото административно нарушение е значителна с оглед механизма, по който е извършено деянието, като от него може да се обосновават изводите за виновно поведение на нарушителя. От тази висока степен на опасност и с оглед цялостния контрол за законосъобразност, не може да се обсъжда и въпросът за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Санкционната разпоредба на чл.175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране. Деянието не разкрива белезите на маловажно нарушение и закономерно е било санкционирано по реда на чл.175а, ал. 1 ЗДвП.

Като е достигнал до този правен извод, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона.

По тези съображения решението не страда от пороците релевиращи в касационната жалба, поради което, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.05.2022г. постановено по н.а.х.д. 17084/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.